

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložila: Lukáš Svoboda

Název práce: **Náboženství pro život podle Friedricha Nietzscheho**

Práce Lukáše Svobody si dle Úvodu i dle abstraktu (kam to nepatří) *klade záměr* „ukázat, v čem jsou podle F. Nietzscheho pozitivní aspekty náboženství“. V Abstraktu (kam to nepatří) k tomu přikládá ještě další spojené záměry (blíže Abstrakt viz str. nečíslovaná, ale podle následujících stran běží nutně o str. 4). V Úvodu (nečíslovaná str. 5) to také doplňuje, zčásti jinak, a nastiňuje miněný postup práce (bez zmínky o pramenech a metodě, ale s vyjádřením, že mj. nastíní pohledy, „*jak.. [křesťanství-!] ...nahlížel Ježíš Nazaretský a jak jej následně uchopil a interpretoval Pavel z Tarasu a celá historická tradice po něm*“). Svoje cíle bakalářská práce nesplnila, jednak z hlediska toho, co vskutku vyjádřila, jednak z hlediska její nepořádnosti obsahové i formální, jejichž ukázkou právě předvedla citovaná formulace (včetně Tarasu) (výklad nepořádností v citaci i práci celkově viz též dále).

V předložené podobě práce tak dle mého soudu bohužel skoro není hajitelnou bakalářskou kvalifikační prací z filosofie.

K obsahovému zpracování:

Práce je v zásadě relativně „samostatně“ přeuloženým a nesystematickým (neuspořádaným, místy lepším, místy ne srovnaným) výkladem, resp. spíše reprodukcí (nedokončenou, neucelenou) Nietzscheových témat ke zpracování p. Svobodou zamýšlené práce. A to z asi polovice podle známé Koubovy „Filosofické interpretace“ Nietzscheho, z polovice podle Nietzscheových prací (ideově však i zde je jejich použití vedeno zčásti Koubovou předlohou, dovolím si tvrdit). Běží tedy o [velmi relativně] „samostatně“ ... přeuložené Koubovy výklady, u nichž jsou přitom filosofické Koubovy interpretativní pasáže vypuštěny a student používá citace a výklady z (a podle) Nietzscheových textů, svědčících nicméně o jeho chápání zpracovávané látky. Někde ovšem zřejmě zase s využitím Koubova použití citace z Nietzscheho – viz. např. citát z přelomu str. 18-19 s odkazem 25; Kouba ne-běžný citát „také“ uvádí, přičemž ale u něj zcela přirozeně „zapadá“ do kontextu jeho výkladu, zatímco do kontextu výkladu pana Svobody prakticky vůbec nezapadá – (snad jako zlaté párátko namísto původního zubu do čelisti).

Raději to vyjádřím ještě jednou: zdá se, že text ve slovosledu napsal a celkově a v zařazení citátů sestavil autor BP; ale obsah textu je veden z ne malé části Koubovým výkladem či myšlenkami; část pak je z Nietzscheho prací (nebo možná nějakých jejich zpracování, to nemohu posoudit).

Text sám je povětšinou obsahově přijatelný co do dobrého smyslu výkladu N. motivů, je ale v asi v polovině práce, víceméně nepřijatelný nekvalifikovaným způsobem práce a úpravy. Předně, autor BP jednak práci myšlenkově nedokončil, jednak v textu čtenáře dobře neprovází: nerozlišuje v textu mnohdy, co (za myšlenky) je jeho (otázkou dokonce je, zda vůbec něco), co Koubovo, co Nietzscheho a co případně někoho podle Nietzscheho (jako ve výše uvedeném „pohledu Ježíše Nazaretského“ a „pohledu Pavla z Tarasu“ – kde by to asi p. Svoboda zjistil?). Toto nerozlišování se v práci bohatě opakuje, autor BP přitom velikou část svých „zasvěcených“ (platných, ale bůhvíkdě vzatých) výkladů NEODKAZUJE. Odhaduji, že je skutečně sám podle části předloh Nietzscheho i Kouby, možná i kursů FHS, „přepsal“, jakoby ze své hlavy. - Pokud bychom již akceptovali, že se někdo nechá vést zkušenějším vykladačem a jenom jej svou formou přeuložuje, což by v nějaké formě bylo v pořádku, pak by ale především měl jednak s „vedoucím“, jednak i s dalšími texty nakládat korektně a transparentně (správně referovat, komu co z textu patří), čímž by osvědčil základní typ úředního vzdělání; a také by měl mít práci i formálně dostatečně v pořádku. Obě podmínky práce bohužel nespĺňuje. Kromě nedostatečného rozlišení zdrojů výkladu ve výkladu pak také práce, resp. vypracování tématu, ani není dokončena, v probíraných tématech není udržována nit „odněkud někam“, práce v textu před závěrem i v samotném textu Závěru na celkové sdělení, nějaké dokončení a dovršení rezignuje, spíše se „rozpadá“ (– stačí na ta místa nahlédnout). **Zdá se zřejmé, že text je tu tvořen víceméně poskládáním dříve připravených, ale nedokončených a celkově neprovozaných výkladů; a to ostatně platí pro celou práci. Kladem je, že obsah textu, přes svou přerývanost, je pro zasvěceného čtenáře sdělením smysluplný a ne chybný; zápor pak všechna ta zde mnou uváděná nepořádnost textu, zejména neadekvátní a ne dostatečně uspořádané podání.**

K formální stránce práce:

Práce je napsána inteligentním jazykem, a to patří k jejím dvěma nejlepším stránkám (druhou tedy je, že obsah Nietzscheho myšlenek je, sice s dílčí pomocí Koubovou, přeuložen Nietzschemu adekvátně, ač spíše jen popisně). Bohužel práce není dobře členěna a promyšleně (domyšleně) uspořádaná, je nedopracovaně poslepoována z přípravných částí.

Někde (tím?) **ztrácí odstavce návaznost**, několikrát **jsou však zařazeny kontextu neadekvátní citace**, někde dokonce opravdu úplně „mimo mísu“ (na str. 13, dokonce dvakrát, obě citace jsou mimo kontext, dále na str. 9, na již zmíněných 18-19; na str. 18 ještě i výše tam uvedená citace jednak zanedbala významnou kurzívu v Koubově předloze, jednak na sdělení citace nenavazuje co do přesnějšího smyslu, ale jen formálně). O něco lépe je na str. 10, str. 20, 24 (obě), str. 7 atd. (abych nekřivdil: v BP jsou i citace zařazené do kontextu adekvátně; to ale nespraví ty špatné). Tedy řada citací do textu nezapadne; a to je dost špatné – buď to autor nerozezná, nebo hrubě odbyl.

Obecně pak **s citacemi** autor dále dělá tu zásadní chybu, že **je vůbec neuvádí, nekomentuje, nerozvede, nepracuje s nimi; jen je zničehonic „vrazí do textu“**, ať kontextuálně (někdy jako příklad, jindy jako nahrazení vlastního textu) či akontextuálně – a pokračuje v textu (někdy ale i jiným tématem). Dále někde zřejmě citace opatřil chybnou stránkou odkazu či i chybným zdrojem – nemám sice jeho vydání „Kouby“, ale rozestupy mezi odkazovanými stránkami jsou v „mém“ vydání v jiném poměru, než v jeho. Jednu citaci jsem u odkazovaného zdroje ani nenašel (str. 7 v BP), to je snad moje chyba. Ale, mimochodem, stojí za to **nahlédnout na tuto str. 7 a podívat se, jak autor zaměňuje/nerozlišuje vedením výkladu Nietzscheho, Koubu, sebe a dokonce čtenáře** (“pojem dobra, jak jej dnes chápeme v naší společnosti...“, dokonce vlastně ani ne roviny skutečnosti a jejího výkladu).

Předposlední větší chybou s citacemi pak je, že **opakovaný odkaz „A“ není v seznamu literatury**. Ovšem, jedná se o chybu označení – v Seznamu je AC (Antikrist), odkazováno je jen A. – A poslední chyba, rovněž pro hodnocení kvalifikační práce relevantní, je to, že **odkazování, resp. pak seznam literatury, k němuž odkazy odkazují, nedodrжуje zákonnou ani úzovou formu** – minimálně není u knih město a nakladatelství vydání, když už bychom nechtěli plně uváděné odkazy, jak by v kvalifikační práci být mělo.

Obsahově seznam literatury není bohatý, ale není ani špatný; autor však využívá jako sekundární zdroj víceméně jen práci P. Kouby; zároveň ji využívá, kromě Nietzscheho textů, i jako hlavní zdroj „myšlenek BP“.

Stylistická úroveň textu je v zásadě **převážně vysoká, až na některé dílčí případy**, nejvíce asi na začátku práce.

Gramatická úroveň textu by dříve neobstála, v dnešní době jen napíši, že **není uspokojivá**.

K práci nemám otázky.

Celkové zhodnocení:

Práce je evidentně uspěchaná a nedodělaná – nedodělaná jednak tak, že nemá skutečnou obsahovou linii a myšlenkové vyústění, jednak tak, že práce by potřebovala ještě znovu uspořádat, opravit, dostat postup a formu po všech stránkách do pořádku. Autor nastudoval tematiku v zásadě dobře a obsahově ji reprodukuje také tak, ale ne dobře uspořádaně a ne dobře po stránce odlišování zdrojů myšlenek, což pokládám za velmi vážný problém. I ne dobře ohledně citování zdrojů a práce se zdroji a citacemi. Po jedné myšlenkové stránce – reprodukce řady N. stanovisek pro člověka, který si řadu rozlišení a souvislostí domyslí, protože téma zná – není chybná; po druhé – práce s myšlenkami a jejich převedení, a také celkové provedení práce – dobrá není, je slepená jak co do celkové skládanky, ta i co do autorství myšlenek ve výkladu.

Jako kvalifikační práce tak bohužel neobstojí, snad leda v případě extrémně dobré obhajoby; v knihovně by ale tak, jak je, nebyla vhodným produktem a příkladem.

Známka: Nevyhověl.

Datum: 4.9.20167

Podpis: